

paatæntes at ansætte en ny Docent, der særlig skal have det til sin Opgave at klare Mellembærendet mellem Kristendommen og den moderne Bevidsthed. Det er dette Udtrykt, der ikke er mig saa tydeligt, saa gennemsigtigt, at jeg kan sige, jeg har nogen rigtig klar Forestilling om, hvad der skal være den Mand's Opgave. For det første, er det en fast Ansættelse, der er Tale om, en Ansættelse paa Livstid? Det synes at være Meningen. Det vilde være naturligere, forekommer det mig, hvor det er en saadan noget ubestemt Opgave, man vil have Løst, at ansætte en Mand paa et vist Aaremaal, for saa at forny Ansættelsen, hvis det viser sig, at man gennem den har naaet et paa sigt Resultat. Er det maaste et nyt Professorat, der ad denne Vej agtes oprettet? Det synes jo næsten at være ja, i alt Fald tyde de Argumenter, der bruges om den vossende Nødvendighed af, at det nævnte Emne bliver taget under Behandling, ikke paa, at det kun er foreløbig, man mener, at Universitetet har Brug for en saadan Docent. Men tænker man sig denne Docentpost vedvarende, vil det jo i Virkeligheden sige, at man vil have en ny normeret Post oprettet, og saa burde, forekommer det mig, Motiveringen af denne Posts Nødvendighed være noget grundigere, end den her er. Dernæst, hvad forstås der i denne Sammenhæng med den moderne Bevidsthed, som en saadan Docent skal gøre Rede for i dens Forhold til det religiøse Liv? Det kan jo baade betyde Forholdet mellem Religionen og Naturvidenskabene, eller Forholdet mellem Religionen og den historiske Kritik, eller mellem Religionen og Løsningen af de sociale Spørgsmaal eller mellem Religion og moderne videnskabelig Metode i det hele taget. Jeg forstaar ikke, hvad Meningen er, og jeg kan heller ikke indse, at en enkelt Mand vilde være i Stand til at løse alle disse Opgaver, hvis det var det sidste, der var Meningen. I Forholdet mellem teologisk Virksomhed og moderne videnskabelig Metode paa andre Omraader forekommer det mig, at der ikke er nogen naturlig Nødvendighed for en særlig Docent, idet Teologien ved at gøre Fordring paa at optræde som Videnskab ved Universitetet jo dog netop maa bygge sin videnskabelige Metode paa det Grundlag, som i det hele taget Videnskaben paa alle Om-

raader i vore Dage bygger paa, saa at herigennem ogsaa Forholdet mellem Teologien og den moderne videnskabelige Metode maatte træde de studerende i Møde. Alle disse Uklarheder forekommer det mig maatte være fjævnede, inden man for Alvor er i Stand til at have nogen Mening om, hvorvidt det er betimeligt eller ikke, at en saadan ny Ansættelse finder Sted, ligesom jo ogsaa selvfølgelig det personlige Spørgsmaal maatte være løst saaledes, at ogsaa de nødvendige Garantier i den Retning, forelaa for Rigsdagen. Der henvises i Anmærkningerne til Deltagelse i en Konkurrence, som fandt Sted ved et teologisk Professorats Besættelse for et Par Aar siden, men jeg ved ikke, at der i øvrigt foreligger nogen offentlig videnskabelig Virksomhed af den Mand, der tænkes knyttet til Universitetet ved denne Bevilling. Selvfølgelig er det ikke min Mening, at de nævnte Garantier ikke skulde være til Stede, men jeg spørger, fordi jeg mener, at de dog burde foreligge i en mere positiv Form, inden man uden Konkurrence gaar til et saadant Skridt, der synes at kunne være temmelig vidt rækkende i sine Følger og at kunne blive til en Forøgelse af den staaende Bestand af Lærerkæfter ved Universitetet. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at det rigtig er paa sin Plads, at en saadan Bevilling gives paa Finansloven. Hvis den virkelig i sig selv har Karakter af en fast blivende Ansættelse for en Repræsentant for et bestemt Fag, burde den vel snarere have fundet sin Afgørelse paa Lønningsloven for Universitetslærere. Jeg skal altsaa udbede mig en noget nøjere Forklaring af, hvad det er, der paatæntes med Opprettelsen af denne ny Post, og af de Garantier, der foreligge for, at den vil komme til at spille den rette Rolle ved Universitetet.

Clausen: Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Iste Valgtreds (S. C. Christensen) synes ikke at være en Ven af Udvæjninger. Han sagde, at derjom vi havde faaet en Udvæjning i Foraaret, saa havde det været en Ulykke for Landet. Saa det kommer jo an paa Betingelserne. Havde vi faaet en Forstaaelse med Landstinget om den rette Forstaaelse af Grundloven, saaledes som vi opfatte denne, saa vilde det jo dog ikke have været nogen Ulykke for Landet, om